

SPIEGELBEELD

In dit laatste nummer leggen we een aantal prikkelende stellingen voor aan enkele lezers. De reacties hierop geven een beeld van de soms verschillende visies die er kunnen bestaan op een stelling rondom een bepaald onderwerp. Binnen ons vakgebied werken we vanuit een holistische mensvisie en kennen we verschillende stromingen. Vanuit die diversiteit nodigt deze rubriek je uit om jouw eigen visie te spiegelen met die van anderen. De ruimte in deze rubriek is beperkt, waardoor vooral de kern van iemands visie tot uitdrukking wordt gebracht. Kijkend naar je eigen invalshoeken en kijkend naar de visie van anderen, hopen we jullie te prikkelen en te inspireren om met elkaar in gesprek te gaan. Verbreed je visie en je mogelijke interpretaties. Laat je spiegelen! In deze wintereditie leggen we een zestal stellingen voor op het gebied van Diagnose.

Aan dit artikel namen deel (v.l.n.r.): Hester Vis, Ine van Dijk-Romeijn, Mies Barthelomeus

Stelling 1. Een kinesiooloog is niet bevoegd tot het vaststellen van een diagnose maar baseert zijn behandelplan wel op door anderen vastgestelde diagnoses en gaat er vanuit dat die juist zijn.

Hester: Als Erkend Kinesiooloog ben ik niet bevoegd om een diagnose te stellen. Ik stel mij er wel van op de hoogte. Ik beschouw de methoden waarmee ik werk, de One Brain® methode van Three in One Concepts en cranio-sacrale kinesioologie, als aanvullend op de reguliere geneeskunde. Mijn insteek is echter een heel andere. Ik richt mijn vraagstelling op de onderliggende emotionele, mentale patronen en de beperkende overtuigingen die hierbij een rol spelen en die iemand kunnen tegenhouden om een doel te bereiken. Het accepteren van de diagnose zou een onderwerp kunnen zijn, waardoor je weer verder kunt met je leven.

Ine: Als kinesiooloog gebruik ik de door anderen vastgestelde diagnoses om te begrijpen met welke problemen de cliënt kampt met betrekking tot zijn ziekte. Door middel van de spiertest kan ik alleen maar vaststellen waaraan we kunnen werken in het hier en nu. Vrijwel altijd zijn dit de onderliggende emotionele en mentale gedragspatronen. Door hiermee aan de slag te gaan, gaan cliënten zich zowel

emotioneel als fysiek een stuk beter voelen.

Mies: In mijn optiek hebben wij niets van doen met diagnoses. Diagnoses worden gesteld in de reguliere gezondheidszorg door artsen. Wij kunnen dat niet beoordelen.

Kinesioologie is een energetische manier van werken. Wij doen ons best om mensen in balans te brengen. Voorbeeld: een persoon komt binnen met de diagnose 'ziekte van Crohn'. Ik ga deze ziekte niet behandelen, maar breng de persoon die lijdt aan deze ziekte in balans.

Het scala aan mogelijkheden die kinesioologie ons biedt, kan ertoe leiden dat de persoon, na een aantal behandelingen, minder last krijgt van de aandoening.

Zelf werk ik altijd met de vier wezensdelen van de mens; het fysieke, het mentale, het emotionele en het causale lichaam. Dat geeft de mogelijkheid tot een diep herstel van de balans.

Stelling 2. Het is noodzakelijk dat een kinesiooloog kennis heeft van ziekten.

Hester: Het is goed om inzicht te hebben in ziektebeelden, zodat ik beter weet wanneer iets in de haak (pluis) is of niet; dat ik weet wanneer ik iets kan betekenen voor

iemand of dat het beter is diegene door te verwijzen. Je kunt specifiekere testen als je meer kennis hebt van bijvoorbeeld de anatomie van de hersenen om te kunnen testen waar precies de verstoring ligt opgeslagen. Het is ook razend interessant. We komen steeds meer te weten over hoe bijvoorbeeld de hersenen werken. Intuïtie vaart heel wel op kennis. Toch kan al die kennis ook in de weg staan. Je kunt te vooringenomen zijn als tester. Je vraagstelling kan te veel gericht zijn op een te verwachten antwoord. Het is belangrijk dat jij je blanco opstelt als tester. Alles is mogelijk. Alles kan alles veranderen. Als kinesiooloog test ik zowel de overtuiging als het lichaam.

Ine: Ik vind het belangrijk dat je als kinesiooloog kennis hebt van ziekten. Niet om een diagnose te stellen, maar om te weten wat een cliënt doormaakt als hij een bepaalde ziekte heeft. Hierdoor kan ik me ook afstemmen op de invloed die dit op zijn leven heeft. Dit kan vrouwen versterken, hetgeen weer een gunstige invloed kan hebben op zijn herstel.

Mies: Ja dat denk ik wel. Al was het alleen maar om te voorkomen dat je vanuit onwetendheid een onnozele opmerking maakt. Maar meer nog, omdat je moet weten hoe het lichaam functioneert en hoe het dus ook ergens fout kan gaan in dat functioneren.

Van Thowald Dethlefsen heb ik geleerd de ziekte om te zetten in een beeld en dat beeld als metafoor te gebruiken. Met behulp van deze metafoor kun je de cliënt bewust laten worden van dat wat er speelt in zijn leven. Van dat wat de onbalans zou kunnen hebben veroorzaakt. Dat kan de cliënt helpen bij veranderingsprocessen, die ook de gezondheid dienen.

Stelling 3. Er kan niet worden gewerkt met een cliënt als je niet op de hoogte bent van zijn (ziekte)verleden.

Hester: Soms wil je juist niets weten en zie je dat hetgeen uitgetest wordt, het hele verhaal bevestigt. Hoe dan ook, de ingang blijft altijd: wat is de stress, de motivatie en de bereidwilligheid voor verandering op een bepaald thema waar iemand mee komt op dat moment. En niet direct de diagnose of zijn (ziekte)verleden.

Ine: Er kan heel goed gewerkt worden met een cliënt, ook als ik niet op de hoogte ben van zijn (ziekte)verleden. Op basis van de spiertest zijn we immers al tot een basaal thema gekomen waaraan we kunnen werken. Tijdens een sessie komen belangrijke zaken dan vanzelf naar voren. Dit kan ook een diagnose zijn.

Mies: Dat is afhankelijk van de vraag waarmee de persoon komt. Een volwassen student fysiotherapie die tegen zijn dyslexie aanloopt of een vrouw in de overgangleeftijd die een te hoge bloeddruk heeft. Er zijn geen eenduidige antwoorden, iedere situatie en persoon is uniek.

Stelling 4. Een diagnose is goed om de ziektekostenverzekeraar een redelijk argument te geven de kosten te betalen.

Hester: De zorgverzekeraar heeft een bepaalde maatstaf. Maar ik denk dat het ook zinvol is dat er gekeken wordt naar het resultaat van de behandeling als reden tot vergoeding. Hoe tevreden cliënten zijn en hoe snel er verandering optreedt in een klacht. Vaak is er sprake van langdurige psychologische en fysiotherapeutische behandelingen tegenover verrassend snelle kinesiologicalische behandelingen.

Ine: Ik vind dat de resultaten van de behandeling een

goed argument moeten zijn voor de zorgverzekeraar om de kosten te betalen. Met kinesioologie bereiken we met een gering aantal behandelingen vaak veel meer dan het reguliere circuit. Voor de zorgverzekeraar zou dit een reden moeten zijn om onze verrichtingen met belangstelling te volgen.

Mies: Het enige argument dat zou moeten gelden voor de ziektekostenverzekering, is dat de mens vrij moet kunnen beslissen over hoe hij aan zijn gezondheid werkt. Mensen moeten daar hun eigen verantwoordelijkheid in mogen/kunnen nemen. En nogmaals wij zijn geen diagnostici!

Stelling 5. De diagnostiek wordt voornamelijk bepaald door de wijze waarop de diagnosesteller kijkt.

Hester: Ik ga ervan uit dat diagnostiek een waardevast systeem is met de kennis van dit moment. Een diagnosesteller probeert te objectiveren, te veralgemeniseren, te reduceren, uit te sluiten. Vanuit zijn vakgebied. Dan zou je denken dat het niets uit zou moeten maken. Het is in ieder geval niet wat ik doe.

Ine: Diagnostiek hangt nauw samen met kennis en kunde, maar ook met de instelling van degene die de diagnose stelt. Wordt hierbij naar de mens als geheel gekeken, of alleen naar het aandachtsgebied van de diagnosesteller? Als kinesiooloog stellen we geen diagnoses, maar begeleiden we een mens als geheel om zodoende het welzijn van de cliënt te verbeteren.

Mies: Ja, de longarts kijkt naar de longen, de internist naar de darmen, de dermatoloog naar de huid en stelt dan een diagnose vanuit zijn blikveld. Daar is men voor opgeleid. Wij, als kinesiooloog, 'kijken' naar de hele mens en zijn energetische situatie. Laten wij dus vooral ook die hele mens in al zijn wezensdelen blijven zien. En ons verre houden van diagnoses.

Stelling 6. De kinesiologicalische spiertest is een diagnostisch instrument.

Hester: Wat mij betreft is de spiertest een instrument om negatieve en positieve stress te registeren: hoeveel last heb ik ergens van, hoe graag wil ik dat er een positieve verandering komt, wat voel ik, wat wil ik, welke pijngedragingen en vermijdingen liggen ten grondslag aan mijn gedrag, hoe groot is mijn bereidwilligheid om daadwerkelijk een stap te doen, hoe ziet die stap er dan uit?

De correcties die nodig zijn om de remmende werking te verminderen geven een indicatie waar de blokkades zitten. Dat kan best samenvallen met de diagnose waarmee iemand kwam.

Ine: Wij gebruiken de spiertest voor het vaststellen van negatieve en positieve stress en bij het aangeven van de informatie die we nodig hebben om hieraan te werken. Wellicht zou de spiertest behulpzaam kunnen zijn om de reguliere geneeskunst op een ander spoor te zetten, waardoor de diagnose kan worden bijgesteld.

Mies: De kinesiologicalische spiertest is een geweldig instrument om uit te vinden wat stress is en wat niet. Daarbij is het van het grootste belang dat de tester blanco is.

Met behulp van de spiertest kunnen we de verstoorde balans vinden in het hier en nu maar ook hoe dat is ontstaan in het verleden. Dit kan weer in balans worden gebracht met veel kinesiologicalische technieken en energiecorrecties. □